

Ad spm. nr. S 1181

Fra miljø- og energiministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Hansen-Nord stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketings-tidende 1996-97, forhandlingerne side 3985, lød således:

Til miljø- og energiministeren (22/1 97) af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 931 oplyse, hvordan det kan være, at man på trods af, at man skal have tilladelse til at købe blypatroner, kan ende i den situation, at man skal aflevere et lovligt købt produkt?«

Supplerende svar (29/4 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som jeg oplyste i min foreløbige besvarelse den 31. januar 1997 har jeg forelagt spørgsmålet for Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

»Det følger af våben- og eksplosivlovens § 2 a, at indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har våbenpåtegning til glatløbende haglgværer på medlemsbeviset – uanset forbudet i våben- og eksplosivlovens § 2, stk. 1, – til eget brug kan erhverve, besidde, bære og anvende bl.a. færdigladede haglpatroner.

Efter at Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 41 af 21. januar 1994 om skydevåben og ammunition, der må anvendes til jagt m.v., trådte i kraft, er det med virkning fra den 1. april 1996 ikke længere tilladt at medtage eller anvende blyhaglpatroner til jagt her i landet.

Blyhaglpatroner kan derfor heller ikke længe-re lovligt besiddes til dette formål, da der ikke vil være tale om besiddelse til eget brug.

Før bekendtgørelsen fra Miljøministeriet trådte i kraft, kunne jagttegnsindehavere frit købe almindelige blyhaglpatroner. Dette krævede ikke – som forudsat af spørgeren – nogen særskilt tilladelse.

For at undgå, at jagttegnsindehavere ulovligt skulle besidde blyhaglpatroner efter den 1. april 1996, fik jagttegnsindehavere mulighed for at indlevere blyhaglpatroner til våbenhandlere eller politiet.

Det forhold, at nye regler indebærer, at det ikke længere er lovligt at anvende bestemte genstande m.v., ses der intet usædvanligt at

være i. På eksempelvis miljøområdet finder der således til stadighed reguleringer sted, der forbyder brugen af ellers lovligt indkøbte produkter.«

Ad spm. nr. S 1202

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Birthe Rønn Hornbech stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketings-tidende 1996-97, forhandlingerne side 4539, lød således:

Til indenrigsministeren (24/1 97) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvordan vil ministeren sikre, at det til enhver tid er muligt at kende det samlede antal af asylsøgere, der har fået afslag, men ikke er udrejst, og vil ministeren oplyse, hvor mange personer, der i alt i de sidste to år har været efterlyst, men ikke er fundet?«

Supplerende svar (5/2 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

I fortsættelse af Indenrigsministeriets foreløbige besvarelse den 14. februar 1997 kan følgende oplyses.

Med hensyn til spørgsmålet om efterlyste personer har Rigspolitiet oplyst, at hvis en asylansøger er forsvundet, efterlyses den pågældende i Det Centrale Kriminalregister, således at samtlige politikredse underrettes om efterlysningen, og politiet foretager en aktiv eftersøgning af vedkommende.

Rigspolitiets Dataafdeling har oplyst, at det ikke er muligt – ved udtræk fra Det centrale Kriminalregister – at oplyse, hvor mange asylansøgere der er eller har været efterlyst i registeret.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at Udlændingeregisteret ikke er indrettet således, at det er muligt at tilvejebringe eksakte oplysninger om antallet af asylansøgere, der i en given periode har været forsvundet eller efterlyst, men som ikke er fundet.

En manuel opgørelse foretaget af Rigspolitiet den 8. april 1997 viser, at i alt 351 asylansøgere, som har fået afslag på asyl og som skal udsen-